

Arrest

nr. 54 041 van 3 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VLAEMINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 januari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 mei 2010.

1.3. Op 7 september 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 september 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn van Numaniya, Mosul (Centraal-Irak). In 1998 zou u in Hay Karama als automechanieker beginnen werken zijn. In april 2008 zou u met een eigen zaak zijn gestart. Onder uw klanten zouden zich ook leden van de - naar u vermoedt - Koerdische veiligheidsdiensten hebben bevonden. U zou hier aanvankelijk niet van op de hoogte zijn geweest, maar een tweetal maanden na de opening van uw zaak zouden deze klanten u dit zelf hebben verteld. Ze zouden geregeld zijn langsgesproken en vaste klanten geworden zijn. Op 21 november 2009 zou u in uw zaak een dreigbrief gevonden hebben. Daar u zelf niet kunt lezen zou u de brief aan uw oom hebben bezorgd. Zo zou u vernomen hebben dat de brief afkomstig was van Ansar Al Sunna en dat u, omwille van uw werk voor overheidsdiensten, met de dood werd bedreigd. Een aantal dagen later zouden de leden van de veiligheidsdiensten terug naar uw zaak gekomen zijn. U zou hen de dreigbrief getoond hebben en gezegd hebben dat u niet langer voor hen kon werken. Op 7 januari 2010 zouden de leden van de beschermingsdienst opnieuw bij u zijn langsgesproken met de vraag hun wagen te repareren. U zou aanvankelijk geweigerd hebben, maar op hun aandringen zou u toch hebben ingestemd. Een tweetal uur na hun vertrek zou u zijn opgebeld door leden van Ansar al Sunna met de boodschap dat ze wisten dat u toch nog voor de beschermingsdiensten had gewerkt. U zou de verbinding verbroken hebben en uw oom hebben verwittigd. Hierop zouden uw oom, neef en vader u in de garage hebben opgehaald en u naar uw oom hebben gebracht. U zou vervolgens klacht hebben ingediend bij de politie omwille van de dreigtelefoon doch men zou u hebben gezegd dat ze niets voor u konden doen. Tijdens uw verblijf bij uw oom zou deze via Zerawan, uw buurman op het industrieterrein waar u werkte, vernomen hebben de leden van Ansar al Sunna meermaals bij hem waren langsgesproken op zoek naar u. Uw vader en oom zouden ondertussen uw reis naar het buitenland geregeld hebben en op 13 januari 2010 zou Mosul hebben verlaten. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 29 januari 2010 zou aangekomen zijn en een asielaanvraag indiende. Na uw aankomst in België zou u vernomen hebben dat leden van Ansar al Sunna nog steeds naar u op zoek zijn.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer : uw identiteitskaart, dd. 8/10/2007 uitgereikt te Mosul, uw nationaliteitsbewijs, dd. 3/6/2008 uitgereikt te Ninewa en drie foto's van uzelf tijdens de uitvoering van uw werk.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming heeft aangetoond.

Vooreerst moet er worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs heeft voorgelegd aangaande uw identiteit en / of nationaliteit. De door u neergelegde identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs werden immers ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie en, na een grondig onderzoek, is uit hun analyse gebleken dat deze documenten vervalsingen betreffen. Deze stukken kunnen dan ook geenszins als authentieke identiteitsdocumenten worden weerhouden. Het voorleggen van een begin van bewijs omtrent uw identiteit en / of nationaliteit is nochtans een essentieel element binnen de asielprocedure. Het ontbreken van dergelijk begin van bewijs én het feit dat u, mits het voorleggen van vervalste documenten, op intentionele wijze getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, doet ernstige twijfels rijzen over uw algehele geloofwaardigheid en houdt dan ook een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw asielrelaas.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u, gelet op uw gebrekkige en ontoereikende geografische en algemene kennis, geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk tot januari 2010 in Numaniya (Mosul) heeft verbleven en dit omwille van volgende redenen.

Zo is het allereerst merkwaardig dat u wel blijkt te weten dat Nabi Yunis rechtover uw woonplaats Numaniya gelegen is en alsook op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat Numaniya aan de linkerkant van de stad is gelegen, doch u beweert vervolgens dat Nabi Yunis in het Arabisch deel van de stad gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p. 7 en 8). Het Arabisch deel van de stad Mosul bevindt zich echter aan de rechterkant van de stad terwijl Nabi Yunis, net als Numaniya, eveneens aan de linkerkant (= het Koerdisch gedeelte) van de stad Mosul gelegen is. Voorts is het opmerkelijk dat u wel wijken noemt die zich in de buurt van uw woonplaats Numaniya bevinden, doch wanneer u namen worden gegeven van drie wijken die in de directe nabijheid van uw wijk liggen - Az Zirai, Al Sihhah en Al Wasser - blijkt u geen van deze wijken te kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 9). De wijk Baladiyat, nochtans niet zo ver van uw eigen wijk gelegen, situeert u bovendien verkeerdelijk aan de andere kant van de Tigris dan Numaniya (zie gehoorverslag CG p.9). Voorts blijkt u wel op de hoogte te zijn van het feit dat er in Mosul vijf bruggen over de Tigris lopen, doch u bent niet in staat de juiste volgorde waarin deze

bruggen liggen weer te geven. Ook de correcte nummering en benaming van deze bruggen kan u niet geven. Ook op de vragen welke brug het dichtst bij uw woonplaats Numaniya gelegen is en omtrent het verloop van het verkeer op de verschillende bruggen slaagt u er niet in correct te antwoorden. Zo beweert u dat Qadissiya de derde, Hurriya de tweede, Ateeg de eerste, Shuhada de vierde en Salam de vijfde brug is. Aangaande de volgorde waarin de bruggen over de Tigris liggen, stelt u het volgende : de derde brug, de tweede brug, de eerste brug, de vierde brug en tot slot de vijfde brug. Nog volgens u geldt op alle bruggen tweerichtingsverkeer, dit met uitzondering van de Ateeg-brug. Tot slot beweert u dat de Qadissiya-brug de brug is die het dichtst bij Numaniya gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Informatie beschikbaar op het CGVS toont daarentegen allereerst aan dat Qadissya de vijfde brug, Salam de vierde brug en Shuhada de derde brug is. Nog blijkt uit de informatie dat de volgorde waarin de bruggen liggen als volgt is : derde brug, vijfde brug, eerste brug, tweede brug en tot slot de vierde brug. Voorts blijkt uit de informatie dat, naast de Ateeg (= eerste) brug, ook op de Hurriya (= tweede) brug éénrichtingsverkeer geldt. Tot slot kan uit de informatie duidelijk worden afgeleid dat, in tegenstelling tot wat u beweert, uw woonplaats Numaniya het dichtst bij de eerste brug gelegen is. Van iemand die, zoals u, beweert zijn hele leven in Mosul te hebben gewoond en gewerkt, kan toch minstens worden verwacht dat deze een meer accurate geografische kennis van zijn woonplaats zou hebben. Uw gebrekkige en inaccuraat kennis doet dan ook vermoeden dat u niet van Numaniya (Mosul) afkomstig bent hetzij deze plaats reeds geruime tijd voor uw beweerde vertrek in januari 2010 verlaten heeft.

Voorts dient ook te worden gewezen op uw gebrekkige kennis omtrent de gebeurtenissen in uw woonplaats op het moment van de val van het regime. Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u geen éénduidig antwoord kan geven op de vraag of er bombardementen werden uitgevoerd op de stad Mosul ten tijde van de val van het regime. Aanvankelijk stelt u dat er wel degelijk luchtaanvallen plaatsvonden terwijl u even later beweert dat dit niet het geval was. Uiteindelijk stelt u dat u het eigenlijk niet weet aangezien u toen thuis was (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Gezien de enorme impact van deze gebeurtenissen kan er toch worden van uitgegaan dat u met zekerheid zou weten of er bombardementen plaatsvonden op de stad indien u daar toen daadwerkelijk aanwezig was, ongeacht het feit waar in de stad u zich toen ook bevond. Geconfronteerd met deze redenering, meent u zich dan plots wel te herinneren dat de kazernes en legerbasissen toen werden aangevallen (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Gevraagd naar de plaatsen waar deze gebouwen die werden aangevallen zich bevonden, stelt u dat deze zich aan de rechterkant van de stad bevonden. Op de vraag of er ook bombardementen werden uitgevoerd op de linkerkant van de stad, antwoordt u ontkennend. Terzelfdertijd stelde u dat er, behalve de kazernes en legerbasissen, geen andere gebouwen werden aangevallen. Ook dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Overeenkomstig deze informatie blijkt immers dat er zowel bombardementen plaatsvonden op de Westelijke als de Oostelijke oever van de stad bombardementen werden uitgevoerd. Daarenboven toont de informatie ook aan dat, naast de legerbasissen en kazernes, ook de paleizen van Saddam in Hay Arabi bij deze luchtaanvallen werden geraakt. Ook hier kan worden gesteld dat het geenszins onredelijk is van u te verwachten dat u hiervan op de hoogte zijn indien u op dat moment in Numaniya aanwezig was. Vervolgens stelt u dat de stad Mosul bevrijd werd door de Amerikanen. Op de vraag of enkel de Amerikanen de bevrijding hebben bewerkstelligd, merkt u op dat misschien ook de coalitietroepen hierbij betrokken waren (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Het is dan ook ten zeerste bevreemdend dat u, als Koerd, niet blijkt te weten dat de Peshmerga's (Koerdische strijders) samen met de Amerikanen hebben gezorgd voor de bevrijding van de stad Mosul. Uw ontoereikende kennis omtrent de val van het regime in uw woonplaats - nochtans een zeer ingrijpende gebeurtenis voor de Iraakse burgerbevolking - versterkt in belangrijke mate het vermoeden dat u op dat moment niet in de stad Mosul aanwezig was.

Tot slot kan eveneens nog worden opgemerkt dat ook uw kennis aangaande de gebeurtenissen in Mosul in het post-Saddam tijdperk geenszins afdoende is. Zo stelt u dat de Amerikanen op het moment van uw vertrek, namelijk in januari 2010, nog steeds in de paleizen van Saddam in de stad Mosul gestationeerd waren (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Informatie dienaangaande toont echter aan dat de Amerikaanse troepen zich reeds eind juni 2009 uit de Iraakse steden hebben teruggetrokken en zich in basissen buiten de steden vestigden. Ook hier kan nogmaals worden opgemerkt dat van u, die beweert in Mosul te hebben gewoond, er als automecanicien te hebben gewerkt en bijgevolg in sterke mate deelnam aan het sociale leven in de stad, kan worden verwacht dat u zou weten dat de Amerikaanse troepen niet langer in de stad Mosul gestationeerd waren begin 2010 indien u zich toen effectief in Mosul bevond.

U blijkt voorts niet in staat te zeggen wanneer de laatste verkiezingen voor uw vertrek uit Irak plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Dit is des te merkwaardiger temeer daar u wel blijkt te weten dat de eerste verkiezingen na de val van het regime in 2005 plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Hierbij moet echter wel worden opgemerkt dat de eerste verkiezingen na de val van het regime in januari 2005 werden gehouden en niet in december zoals u beweert. Dat u, als

analfabeet, niet zou weten dat er één jaar voor uw beweerde vertrek uit Irak nog verkiezingen werden georganiseerd doch u zich wel nog kunt herinneren dat vijf jaar geleden de eerste verkiezingen na de val van het regime plaatsvonden, doet dan ook vermoeden dat u deze kennis via studie heeft vergaard. Gevraagd naar recente incidenten die zich in de stad Mosul voordeden, kan u zelf slechts twee aanslagen noemen. Het betreft een grote aanslag in Zanjili en een aanslag tegen Ghezlani-kazerne. Wat de aanslag in Zanjili betreft moet er echter worden opgewezen dat dit één van de zwaarste aanslagen was die de laatste jaren in Mosul heeft plaatsgevonden. Bijgevolg werd deze uitgebreid in de media verslagen. Het feit dat u van deze aanslag op de hoogte bent, kan dan ook niet als een bewijs van uw effectieve aanwezigheid in de stad Mosul op dat moment worden weerhouden. Wat betreft de aanslag op de Ghezlani-kazerne moet er vooreerst worden opgewezen dat uw eigen verklaringen omtrent deze aanslag bijzonder vaag zijn. Zo kan u niet zeggen wie deze aanslag pleegde en weet u evenmin op welke manier deze aanslag werd gepleegd. Voorts blijkt u niet te weten of er doden vielen bij deze aanslag. U meent wel te weten dat er in de buurt van de kazerne een bedrijf was dat eveneens bij deze aanslag werd vernield, doch om welk bedrijf het hier gaat kan u niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Rekening houdend met uw verklaringen dat er dagelijks incidenten waren (zie gehoorverslag CGVS p. 13) kan er, gezien het feit dat u zich om bepaalde redenen die specifieke aanslag tegen de Ghezlani-kazerne wel blijkt te herinneren, worden van uitgegaan dat u meer informatie omtrent deze gebeurtenis zou kunnen geven. Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat u, als analfabeet, wel blijkt te weten dat de aanslag tegen de Ghezlani-kazerne twee maanden na de aanslag in Zanjili werd gepleegd. Dit is ten zeerste merkwaardig temeer daar u de aanslag in Zanjili zelf niet precies in de tijd wist te situeren (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Bovenstaande vaststellingen versterken het vermoeden dat u omtrent deze aanslagen via via werd geïnformeerd en op dat moment niet persoonlijk in Mosul in aanwezig was. U stelt voorts weet te hebben van aanslagen tegen politieke bureaus, doch gevraagd of u er kunt opnoemen, stelt u dat u zich dit niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS p. 14). U blijkt vervolgens ook geen enkele notie te hebben van de grote militaire operatie die in Mosul in 2008 werd gehouden. Gezien de duur en de grootschaligheid van deze actie is het niet geloofwaardig dat u hiervan geen weet zou hebben indien u toen, zoals u beweert, in de stad Mosul woonde en werkte.

Gelet op bovenstaande kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot januari 2010 in Mosul (Centraal-Irak). Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u, sinds november 2009, in Mosul zou hebben gekend, volledig ondermijnd. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

De ongeloofwaardigheid omtrent uw beweerde verblijf in Mosul op het moment van de val van het regime en de daaropvolgende periode tot januari 2010 én de vaststelling dat u valse identiteitsdocumenten voorlegde maakt u het de Commissaris-generaal niet mogelijk om een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte regio van waar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en kan u de status van subsidiaire beschermde niet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten volstaan niet om deze motivering te weerleggen. Zoals hoger reeds aangehaald kan geen bewijswaarde worden toegekend aan de door u neergelegde identiteitsdocumenten. De door u neergelegde foto's tonen enkel dat u in een garage werkzaam was. Dit feit op zich wordt in bovenstaande op geen enkel moment betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij thans een geboorteakte toevoegt waaruit zijn naam, geboortedatum en geboorteplaats blijkt, deze gegevens in overeenstemming zijn met de gegevens die hij tijdens zijn procedure heeft opgegeven, hij bijgevolg steeds de waarheid heeft gesproken over zijn identiteit en geenszins de intenties had de Belgische asielinstanties te misleiden. Hij vervolgt dat hij thans ook een bewijs van woonst indient komende van de administratie van "Naamania", en dit attest werd opgemaakt naar aanleiding van de opening van verzoekers garage. Verzoeker stelt dat hij behoudens zenuwen en zijn ongeschooldheid ook problemen had met de tolk en omgekeerd, een

groot deel van het gehoor in het Arabisch plaatsvond, zijn tweede taal, en hij tijdens het gehoor meedeelde dat de tolk te vlug sprak en met een andere uitspraak.

Volgende bijkomende stukken worden bij het verzoekschrift gevoegd: een bewijs van woonst met vertaling, een geboorteakte met vertaling en een derde onvertaald document, blijkens verzoeker ter terechtzitting een attest in verband met zijn garage.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij geen enkel begin van bewijs indient aangaande zijn identiteit en/of nationaliteit vermits uit onderzoek blijkt dat de voorgelegde documenten (identiteitskaart en bewijs van nationaliteit) vervalsingen betreffen, en hij door zijn gebrekkige en ontoereikende geografische en algemene kennis, geenszins aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk tot januari 2010 in Numaniya (Mosul) heeft verbleven.

2.3. Waar verzoeker klaagt over de tolk tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal van 17 mei 2010 en zijn gebrek aan kennis over zijn regio verklaart doordat hij de tolk niet goed begreep en de tolk hem niet goed begreep, stelt de Raad vast dat bij aanvang van het gehoor de vraag werd gesteld of verzoeker de tolk goed begreep en dat hij daar bevestigend op antwoordde. Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker tijdens het gehoor vroeg of de tolk de vragen kon verduidelijken en dat werd afgesproken dat, indien verzoeker de vraag niet begrijpt hij dit mag meedelen en de vraag dan duidelijker of anders kan worden gesteld. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, blijkt uit het gehoorverslag dat de kennis van verzoeker van de Arabische taal werd gecheckt aan de hand van een drietal korte vragen. Dat *“een groot deel van het verhoor heeft plaatsgevonden in het Arabisch”* mist derhalve feitelijke grondslag. Dat verzoeker verschillende vragen niet heeft begrepen, zoals de vragen rond de explosies en de militaire acties, en dit tevens tot gevolg had dat hij tijdens het gehoor te kennen gaf dat verschillende wijken in zijn geboortestad voor hem ongekend waren, zoals Al Wasser, ook de tolk niet alle woorden van verzoeker begreep, zoals de vraag *“omtrent de papier van de zaak”* en de voormelde taalproblemen veel verwarring met zich meebracht, in het bijzonder bij de geografische situering van de wijken, kan de Raad niet overtuigen. Immers, uit het gehoorverslag, inzonderheid de vragen met betrekking tot de herkomstcheck, blijkt dat verzoeker vlot antwoord geeft op de vragen, doch wanneer hij het antwoord niet kent naast de vraag antwoordt of rond de pot draait. Zo leest de Raad het volgende: *“Ligt Nabi Yunis in het Arabisch deel of het Koerdisch deel van de stad? In Nabi Yunis is een moskee. Kunt u mij zeggen of Nabi Yunis in het Arabisch deel of het Koerdisch deel is gelegen? Wat bedoelt u daarmee? Zoals ik het vraag, ligt het in het Arabisch gedeelte of het Koerdisch gedeelte van de stad? Nabi Yunis ligt in het Arabisch gedeelte. (gehoorverslag, p. 8) (...) Az Zirai, zegt u dat iets? Daar heb ik nooit van gehoord, misschien wordt het andere uitgesproken. Al Muthanna? Dat ken ik. Dat is een wijk. Waar ligt die? Aan de linkerkant. Ver van u? het ligt aan de andere kant van de rivier. Hoezo? U zegt toch dat u aan de linkerkant woonde? Ik bedoel dat het aan de andere kant van de Khawsar ligt. Al Baladiyat? Dat ligt aan de rechterkant. Rechts van wat? Het is de naam van de wijk. Rechts van wat ligt het? Aan de rechterkant van de stad, de andere kant van de Tigris. Al Sihhah? Ken ik niet. Al Rafidyn? Ligt dat in Mosul. Dat vraag ik aan u? Het ik nooit van gehoord. Al Wasser? Nooit van gehoord. (...) (gehoorverslag, p. 9)”. Hieruit blijkt dat verzoeker een aantal wijken kende en van een aantal wijken nooit gehoord had. Dat dit te wijten zou zijn geweest aan de tolk is niet aannemelijk. Wat betreft de militaire acties bij de val van het regime van Saddam Hoessein leest de Raad: *“Weet u wanneer de val van het regime was in Mosul? 9 april 2003. U bedoelt toch de val van het regime van Saddam? Was de val in Mosul op – april? Bedoelt u voor Mosul of voor heel Irak. Voor Mosul. Het was zeker in april, maar ik weet niet exact wanneer. Kunt u deze periode even beschrijven (bombardementen, doelwitten, gevechten in de stad...)? Er kwamen veel mensen om het leven. Kunt u even concreet vertellen? Waren er bombardementen? Jazeker. Door wie? De Amerikanen. Wat waren de doelwitten? Bedoelt u de gebouwen die werden aangevallen? Ja. Welke doelwitten werden geraakt door de bombardementen? Er waren geen gebouwen die werden aangevallen door bombardementen. Er waren wel militaire voertuigen die gebouwen aanvielen. Waartegen waren de bombardementen dan? Er waren geen luchtaanvallen toen. Dus er waren geen luchtaanvallen? Eerlijk gezegd weet ik het niet, ik was thuis. Ook al zat u thuis, als er bombardementen plaatsvinden zult u het toch wel weten? Er werden kazernes en basissen aangevallen. Waar? Aan de rechterkant (...) (gehoorverslag, p. 10 e.v.) Weet u van een grootschalige militaire operatie in 2008 in Mosul? Dat weet ik niet, er waren veel militaire operaties. Ik weet niet over welke u het heeft. U zegt dat er zoveel militaire operaties waren. Kunt u dan een aantal noemen? Ik begreep de vraag niet goed, ik dacht dat u vroeg naar explosies. Ok. Weet u iets van een grootschalige militaire operatie die in 2008 in Mosul werd gehouden? Neen, dat weet ik niet (...)”*. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt geenszins dat verzoeker de vragen niet voldoende zou begrepen hebben of dat de tolk verzoekers verklaringen niet kon weergeven. Wat evenwel merkwaardig is, is de vaststelling dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting op de vraag*

naar de moedertaal van verzoeker, bevestigt dat Badini niet verzoekers moedertaal is en hij niet weet wat de moedertaal van verzoeker dan wel is. Hoe dan ook, verzoeker heeft om de bijstand van een tolk Badini verzocht bij aanvang van de procedure en heeft zijn verklaringen zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal afgelegd met de bijstand van een tolk Badini en tijdens beide gehoren beaamd de tolk te begrijpen. Bij nazicht van de vragenlijst opgemaakt bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 februari 2010 blijkt dat zijn verklaringen werden voorgelezen in zijn taal (Badini) en hij zijn verklaring ondertekende ter bevestiging dat alle verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Daarenboven heeft verzoeker bij aanvang van het gehoor bij het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verklaard dat hij geen opmerkingen heeft over het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zoals reeds gesteld, ook op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker de tolk te begrijpen.

De Raad is derhalve van oordeel dat verzoekers gebrekkige en ontoereikende geografische en algemene kennis over Numaiya (Mosul) niet te wijten is aan de vertaling of aan de taal en besluit dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Mosul/Irak. Dit klemmt des te meer nu verzoeker een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs heeft ingediend die na onderzoek door de Federale Politie vervalsingen blijken te zijn, hetgeen door verzoeker niet wordt betwist.

2.4. Wat de voorgelegde documenten betreft, met name een woonattest en een geboorteakte, wijst de Raad erop dat aangezien verzoeker zijn identiteit niet aantoonde hij evenmin kan aantonen dat deze documenten op hem betrekking hebben. Voorts dient te worden opgemerkt dat aan documenten slechts objectieve bewijswaarde wordt toegekend in de mate dat deze een coherent en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval vermits verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Mosul, zoals blijkt uit het vorige punt.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.6. Gelet op de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Mosul, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is.

2.7. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS